Súd:	Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka:	5C/201/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5915205279
Dátum vydania rozhodnutia:	03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Peter Bebej
ECLI:	ECLI:SK:OSDK:2016:5915205279.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35724803, zastúpená TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36613843, proti žalovanému: G. Y., P.. XX.XX.XXXX, H. X.D. E. I. U., D. L. XXXX/XX, H. N. P. I. I. U., E.. A.. Y. XXX, v konaní o zaplatenie sumy 338,71 eura s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 101,80 eura s 8,75 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 25,45 eura za obdobie od 21.10.2012 až do jej zaplatenia, zo sumy 25,45 eura za obdobie od 21.11.2012 až do jej zaplatenia, zo sumy 25,45 eura za obdobie od 21.12.2012 až do jej zaplatenia a zo sumy 25,45 eura za obdobie od 21.01.2013 až do jej zaplatenia, to všetko do 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd konanie ohľadne zaplatenia sumy 0,02 eura zastavuje.

III. Vo zvyšnej časti žalobu zamieta.

IV. Žalovanému sa náhrada pomernej časti trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručenou na Okresný súd Ružomberok 21.09.2015, následne postúpenou na tunajší súd ako súdu miestne príslušnému dňa 02.10.2015 sa pôvodný žalobca (Consumer Finance Holding a. s., Kežmarok, IČO: 35923130) prostredníctvom svojho zástupcu voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 338,71 eura s 8,75 %-ným ročným úrokom z omeškania za obdobie od 06.10.2012 až do jej zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

Odôvodnil ju tým, že so žalovaným 06.12.2011 uzatvoril zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX (ďalej len „ZoP“), na základe ktorej poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 355,54 eura na zakúpenie spotrebného tovaru uvedeného v zmluve. Podľa ZoP mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 10 mesačných splátkach v sume 32,93 eura, z ktorej doposiaľ uhradil sumu 68,47 eura. Vzhľadom na porušenie povinnosti žalovaným splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas v súlade so ZoP a podmienkami k nej, listom - predžalobnou upomienkou z 26.09.2012 vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Doposiaľ žalovaný dlžné splátky neuhradil a jeho celkový dlh ku dňu podania žaloby predstavuje 338,71 eura.

Pred začatím prvého pojednávania vo veci ešte pôvodný žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu podaním z 18.11.2015 doručeným súdu 19.11.2015 zobral žalobu späť ohľadne časti uplatnenej istiny 0,02 eura. Ďalej uviedol, že z histórie splácania úveru žalovaným (prehľad splátok

a úhrad) je zrejmé, koľko splátok žalovaný uhradil odo dňa podania žaloby, t.j. spolu 68,47 eura. Ako svoju reakciu k výzve súdu, ktorou bol vyzvaný, aby s odkazom na konkrétne ustanovenia ZoP uviedol a dokladoval, že táto obsahuje zákonom stanovené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadované v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ"), konkrétne pokiaľ ide o náležitosť uvedenú pod písm. f) - uvedenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pod písm. j) - pokiaľ ide o uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov uvedenej v predmetnej zmluve vo výške 33,99 % a pod písm. k) - uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, vrátane toho, koľko z danej splátky má predstavovať splátka istiny, koľko splátka úrokov a koľko splátka prípadných poplatkov a aby uviedol všetky argumenty, pre ktoré sa domnieva, že žalobou uplatnený nárok nie je ani sčasti premlčaný, keď podľa doručeného prehľadu splátok a úhrad naposledy mal žalovaný zaplatiť splátku dňa 17.04.2012 a žaloba bola podaná na súd až dňa 21.09.2015, pôvodný žalobca uviedol, že žalovaný mal ku dňu podania žalobného návrhu uhradiť žalobcovi sumu 354,47 eura (označené na konci výpisu ako stĺpec „splátka"). Ďalej mal žalovaný uhradiť žalobcovi zmluvnú pokutu dohodnutú pre prípad porušenia povinností v zmysle čl. 11 bod 11.2 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy (ďalej len „VOP") ktorú žalobca požaduje v sume 53,05 - 0,12 - 0,24 = 52,69 eura (označené na konci výpisu ako stĺpec „pokuta"), ktorú žiada len ku dňu 31.07.2015 a nie aj tú, ktorá bola pripočítaná po tomto dni. Celkom dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje istina plus zmluvná pokuta mínus prijaté úhrady (354,47 + 52,69 - 68,47 = 338,69 eura). Splátky sú splatné v zmysle čl. 6 bod 6.2 VOP do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v zmysle čl. 6 bod 6.4 VOP je prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy. Náležitosti stanovené ZoSÚ pod písm. f), j) a k) obsahuje zmluva v druhej časti pod názvom „Predmet financovania pôžičky", pričom tam uvedené údaje sú doplnené ustanoveniami VOP pripojených k ZoP, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou, a to najmä bod 6 VOP (Podmienky splácania), bod 7 VOP (RPMN) a bod 11 VOP (Poplatky, pokuty, sankčné úroky). V rámci predžalobnej upomienky z 26.09.2012 bol žalovaný vyzvaný k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo, a to do troch dní od doručenia predžalobnej upomienky, no i napriek uvedenému bol žalovaný svojím konaním nečinný. V zmysle ust. § 101 OZ „Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz." Prvý raz mohol žalobca vykonať svoje právo a teda vymáhať žalovanú sumu 27.09.2012, t.j. deň potom, ako došlo k spoplatneniu dlhu. Trojročná premlčacia doba by uplynula 27.09.2015. Žaloba bola podaná na súd dňa 21.09.2015, teda ešte v rámci plynutia riadnej premlčacej doby. Na základe uvedeného nárok žalobcu nie je premlčaný.

Uznesením z 30.12.2015 č. k. 5C/201/2015-94 právoplatným 28.01.2016 súd pripustil vstup terajšieho žalobcu na miesto doterajšieho - pôvodného žalobcu, ktorý na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 27.11.2015 postúpil žalovanú pohľadávku spolu s príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými na terajšieho žalobcu.

Žalovaný vo výpovedi na pojednávaní 16.12.2015 nespochybnil, že doposiaľ žalobcovi splatil na základe ZoP žalobcom uvádzanú sumu 68,47 eura. Po podaní žaloby žalobcovi nič neuhradil. Chcel by dlžnú sumu zaplatiť v splátkach po 20,- eur mesačne. Má viacero ďalších dlhov u viacerých veriteľov. Nevedel uviesť, koľko je ich celková výška. Poberá výsluhový dôchodok vo výške 439,- eur mesačne a mesačne si zarobí tých 70,- až 80,- eur. Od 01.08.2015 býva v sociálnom byte na ul. Ľ.. Š., za ktorý platí 110,- eur nájomné + 23,- eur elektrika. Predmetnú pôžičku bral v čase, kedy ho mala vyplatiť z ich spoločného majetku jeho bývalá manželka, pretože za trvania manželstva spolu upravili jej starý rodinný dom, ktorý mala vo J. U.. V čase pred prerábkou bola hodnota domu možno 250.000,- Sk a teraz má hodnotu 2,5 milióna. Bývalá manželka mu však nevyplatila ani cent.

Na pojednávaní 27.01.2016 doplnil, že pre prípad, že je niečo z toho, čo si voči nemu žalobca uplatňuje, premlčané, vznáša námietku premlčania.

Súd konal a na pojednávaní 03.02.2016 rozhodol s poukazom na ust. § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti žalobcu (jeho zástupcu), ktorý svoju neúčasť na pojednávaniach opakovane ospravedlnil žiadajúc rozhodnúť bez jeho prítomnosti.

Žalobca síce vo veci podal procesný návrh na prerušenie tohto konania až do ukončenia konania na Ústavnom súde SR sp. zn. RVP 12672/2015 (podaním datovaným k 18.01.2016 doručeným súdu 26.01.2016), ale uvedený návrh ešte pred tým, ako by súd o ňom rozhodol, zobral späť podaním z

28.01.2016 doručeným súdu 02.02.2016. Späťvzatie návrhu na prerušenie konania odôvodnil tým, že jeho právny predchodca vyhlásil listom z 26.09.2012 mimoriadnu splatnosť, ktorá následne nastala dňa 05.10.2012. Žaloba zo dňa 18.09.2015 bola podaná v 3-ročnej lehote a má za to, že pohľadávka nebola ku dňu podania žaloby premlčaná. Preto súd vo veci konal a na pojednávaní 03.02.2016 vo veci meritórne rozhodol, neprihliadajúc na žalobcov návrh na prerušenie konania pre jeho následné späťvzatie.

Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že na základe ZoP poskytol pôvodný žalobca ako veriteľ (ďalej len „postupca“) konajúci prostredníctvom zmluvného partnera - sprostredkovateľa, žalovanému pôžičku v celkovej výške 254,46 eura na financovanie časti kúpnej ceny tovaru - čierna technika - 32LK330, ktorého kúpna cena predstavovala 290,- eur. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť žalobcovi celkovú sumu pôžičky po navýšení o úroky vo výške 33,99 % ročne vo výške 320,- eur (bez poistenia a 329,30 eura s poistením) v 10-ich splátkach po 32,- eur bez poistenia (32,93 eura s poistením) so spôsobom ich úhrady poštovou poukážkou. Ďalej bol uvedený „termín konečnej splatnosti“ (mesiac, rok): 1/2013, RPMN vo výške 33,99 % a priemerná hodnota RPMN 45,66 %.

Z predloženého prehľadu splátok a úhrad, ktorého správnosť potvrdil aj žalovaný, vyplýva, že žalovaný z poskytnutej pôžičky celkovo uhradil sumu 68,47 eura (platba zo 06.12.2011 vo výške 35,54 eura a zo dňa 17.04.2012 vo výške 32,93 eura).

Predmetná ZoP je s ohľadom na charakter subjektov, ktoré ju uzatvárali, spotrebiteľskou zmluvou a na vzťah ňou založený dopadajú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Konkrétne šlo o spotrebiteľský úver ZoSÚ. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovuje ZoSÚ v § 9, ktorý v odseku 1 vyžaduje písomnú formu pri takejto zmluve, ktorej najmenej jedno vyhotovenie dostane každá zmluvná strana a v odseku 2 sú stanovené zákonom požadované náležitosti takejto zmluvy (okrem všeobecných náležitostí podľa OZ). Nedostatok týchto náležitostí, konkrétne ktorejkoľvek z náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), má v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ ten následok, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ musí obsahovať o.i. tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (písm. f/), ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (písm. j/) výšku počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (písm. k/).

Súd po oboznámení sa s obsahom ZoP uzavretej zákonom predpísanou písomnou formou dospel k záveru, že postupca pri uzatváraní ZoP nedôsledne aplikoval práve vyššie citované ust. § 9 ods. 2 písm. f), j) a k) ZoSÚ, ktorá neobsahuje všetky ním požadované náležitosti. Pritom zákonom stanovené povinné náležitosti ZoSÚ nie sú zákonodarcom stanovené samoúčelne, ale v záujme ochrany spotrebiteľa, aby sa tento mohol aj na základe takýchto parametrov majúcich významnú výpovednú hodnotu zodpovedne rozhodnúť, či do zmluvného vzťahu s veriteľom vstúpi alebo nie (či je to pre neho výhodné, resp. akceptovateľné) a aby tieto boli zo zmluvy už na prvý pohľad spotrebiteľovi zrejmé (boli uvádzané jednoznačne).

Pokiaľ ide o náležitosť špecifikovanú pod písm. f) § 9 ods. 2 ZoSÚ, z nej je v ÚZ výslovne uvedená doba trvania ZoP (takýto údaj v zmluve absentuje) a nedostatočne je v nej uvedený aj termín konečnej splatnosti úveru (uvádzaný údajom „1/2013“). Takto formulovaný údaj termínu konečnej splatnosti úveru neposkytuje žalovanému jednoznačný údaj o termíne konečnej splatnosti úveru ako to predpokladá zákon. Zákonná požiadavka uvedenia konkrétneho termínu v sebe zahŕňa uvedenie nielen mesiaca a roka, ale aj výslovné uvedenie príslušného dňa daného termínu konečnej splatnosti úveru.

Z náležitosti požadovanej v § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ v ZoP nie sú výslovne uvedené všetky predpoklady, ktoré boli použité pri výpočte RPMN, ktorá bola v zmluve uvedená vo výške 33,99 %.

Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ vyplýva, že z ÚZ má byť o.i. zrejmá ako výška každej splátky istiny poskytnutého úveru, tak aj výška každej splátky úrokov poskytnutého úveru a napokon aj výška splátky prípadných poplatkov poskytnutého úveru, ak sú nejaké poplatky dojednané. Túto náležitosť pokiaľ ide o uvedenie, aká konkrétna je výška splátky samotnej istiny a koľko výška splátky dojednaných úrokov, ÚZ podľa názoru súdu neobsahuje, keďže obsahuje len uvedenie výšky tzv. súhrnnej splátky, ktorá je u každej z celkového počtu 10 splátok uvedená vo výške 32,- eur, resp. 32,93 eura vrátane poistného, z čoho je zrejmé akurát to, že splátka vo výške 32,93 eura v sebe zahŕňa aj splátku poistného vo výške 0,93 eura mesačne. Takýto údaj (koľko z každej splátky má pripadať na splátku istiny a koľko na splátku dohodnutých úrokov) nevyplýva ani z čl. 6 bodu 6.3 VOP, kde je akurát uvedené, že v jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poistenie.

Pre uvedené nedostatky ÚZ je potrebné úver na jej podklade poskytnutý žalovanému postupcom považovať s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ za úver bez úrokov a bez poplatkov.

Na základe uvedeného, ak žalovaný z poskytnutého úveru (254,46 eura) doposiaľ vrátil 68,47 eura, zostala by mu (nebyť nižšie uvedeného dôvodu) povinnosť vrátenia sumy 185,99 eura.

V zmysle čl. 6 bod 6.2.VOP pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo zmluve, podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, čo vyplýva aj z platobnej histórie, kde bola každá jednotlivá splátka vyčíslená k 20. dňu v mesiaci. Vzhľadom na počet dojednaných splátok a splatnosť poslednej splátky v mesiaci január 2013 vychádza, že prvá splátka mala byť splatnou až v štvrtom mesiaci po uzatvorení zmluvy, t.j. dňa 21.04.2012. Súd v ZoP a ani vo VOP nenašiel ustanovenie, ktoré by postupcu oprávňovalo „zosplatniť“ poskytnutý úver pre omeškanie žalovaného so splácaním jednotlivých splátok, čo postupca realizoval listom z 26.09.2012. Ak by aj také oprávnenie postupca mal mať, takáto skutočnosť by nemala žiadny vplyv na už existujúcu splatnosť splátok, ktoré boli splatné pred výzvou postupcu na splatenie celého zostatku dlhu (nevzniklo v danom smere nejaké „nové“ omeškanie a ohľadne ich splatnosti nezačala plynúť nejaká „nová“ premlčacia doba).

S účinnosťou od 01.05.2014 s poukazom na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. v znení zákona č. 102/2014 Z. z., ktoré má charakter procesnej normy aplikovateľnej od jej účinnosti vo všetkých konaniach, ktorých predmetom sú nároky zo spotrebiteľských zmlúv, prislúcha súdu povinnosť pri nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy ex offo prihliadať aj na premlčanie žalovaného nároku uplatneného voči spotrebiteľovi. Naviac v danom prípade námietku premlčania vzniesol aj žalovaný na poslednom pojednávaní dňa 03.02.2016. Súd bol teda povinný v danej veci zaoberať sa aj otázkou premlčania žalobou uplatneného nároku.

Otázku premlčania nároku z predmetnej ÚZ ako zmluvy spotrebiteľskej je potrebné posudzovať podľa OZ, ako to vyplýva z početnej judikatúry súdov vyššieho stupňa (napr. závery Krajského súdu v Žiline vyslovené v rozsudkoch č. k. 11Co/573/2014-118 zo dňa 26.01.2015, č. k. 10Co/474/2014-94 zo dňa 27.11.2014, č. k. 5Co/627/2014-140 zo dňa 18.11.2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 23.11.2011 sp. zn. 17 Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.06.2013 sp. zn. 6Co/218/2012, sp. zn. 6Co/26/2012 a 6Co/81/2012, rozhodnutie NS SR z 25.01.2011 sp. zn. 5 MCdo 20/2009...). Na zmluvy uzavreté podľa ZoSÚ, pod ktorý spadá predmetná ZoP, sa subsidiárne vzťahuje OZ. V spotrebiteľských zmluvách ide o vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom, ktorý daný úver prijíma na spotrebu, ktorý je regulovaný osobitnou právnou úpravou - predovšetkým ZoSÚ a ustanoveniami OZ. Ide teda o typický občianskoprávny vzťah. V prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnu úpravu občianskoprávnu a nie podnikateľské právo. Aplikácia nevýhodnejšieho podnikateľského práva a nie občianskeho práva na spotrebiteľský vzťah vrátane premlčania, by poukazom na § 54 ods. 1 OZ znamenala zhoršenie postavenia spotrebiteľa. Preto súd ohľadne premlčania a dĺžky premlčacej doby aplikoval ust. § 101 OZ, podľa ktorého je premlčacia doba trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Nakoľko pôvodný žalobca podal žalobu až dňa 21.09.2015, ktorým dňom s poukazom na § 112 OZ došlo k zastaveniu (spočívaniu) premlčacej doby, sú premlčané všetky nároky žalobcu z danej ZoP, ktoré sa stali splatnými pred 21.09.2012. V súdenej veci súčasťou žalovanej istiny boli aj splátky (istiny úveru) splatné v období od 20.04.2012 do 20.09.2012 (tá ich časť, ktorá nebola splatená platbami žalovaného v celkovej výške 68,47 eura). Pre účely posúdenia otázky premlčania súd vychádzal z toho, že ak by mal

žalovaný v dohodnutom počte splátok (10) splatiť svoj existujúci záväzok voči veriteľovi, ktorý s ohľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v danom prípade predstavoval sumu 254,46 eura, tak potom by výška každej z nich pri rovnomernom splácaní predstavovala sumu 25,45 eura. Zo sumy 254,46 eura na splátky, ktoré boli splatnými po 21.09.2012 (šlo o štyri splátky, ktoré nie sú premlčané) potom pripadá suma 101,80 eura (25,45 x 4) a práve v danej časti súd žalobe ohľadne žalovanej istiny vyhovel, majúc preukázanú aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu, ktorý uvedenú pohľadávku nadobudol v priebehu tohto konania Zmluvou o postúpení pohľadávok z 27.11.2015.

Zároveň súd zo sumy 101,80 eura priznal žalobcovi voči žalovanému aj úrok z omeškania za obdobie omeškania žalovaného s jej zaplatením, a to odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej-ktorej zo štyroch nepremlčaných splátok tvoriacich priznaný nárok, splatných po 25,45 eura k 20.10.2012, 20.11.2012, 20.12.2012 a 20.01.2013 až do ich zaplatenia. Uvedený úrok priznal v uplatnenej výške 8,75 % ročne, predstavujúcej výšku zákonných úrokov z omeškania v čase vzniku omeškania žalovaného s poukazom na § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase vzniku zmluvného vzťahu postupcu a žalovaného (v znení účinnom do 01.02.2013) aplikovateľného v takomto znení s poukazom na § 10c uvedeného nariadenia v aktuálne účinnom znení aj na čas omeškania po 31.01.2013.

S poukazom na § 160 ods. 1 časť vety prvej za bodkočiarkou O.s.p. súd stanovil žalovanému s ohľadom na výšku priznaného nároku a ním deklarované jeho pomery dlhšiu, a to 60-dňovú lehotu na zaplatenie priznaného nároku počítanú od právoplatnosti rozsudku.

V časti, v ktorej zobral žalobca žalobu späť (ohľadne zaplatenia sumy 0,02 eura) súd konanie postupujúc podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p. zastavil.

Vo zvyšnej časti predmetu tohto konania žalobu (ktorou si žalobca uplatňoval pohľadávku voči žalovanému nad rámec jej skutočnej výšky a tiež aj v tej jej časti, ktorá už bola premlčaná včítane uplatneného príslušenstva z danej časti žalovanej istiny) z dôvodov uvedených vyššie ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovanému, ktorému by s poukazom na § 142 ods. 2 O.s.p. prináležalo právo na náhradu pomernej časti vzniknutých trov ako účastníkovi majúcemu prevažný úspech vo veci, právo na ich náhradu nepriznal, pretože žalovaný si žiadne trovy neuplatnil a ani z obsahu spisu nevyplýva, že by žalovanému v súvislosti s týmto konaním vznikli trovy v nejakej konkrétnej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O.s.p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O.s.p.).